

V Bruseli 10. júna 2025
(OR. en)

8375/25

Medziinštitucionálny spis:
2024/0187(CNS)

JAI 506
FRONT 101
VISA 63
FREMP 100
NO
CH
LI
IS

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: NARIADENIE RADY o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb

NARIADENIE RADY (EÚ) 2025/...

Z ...

o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb

(Text s významom pre EHP)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 3,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

¹ Stanovisko z 2. apríla 2025 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

keďže:

- (1) Zmluvou o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) sa rozhodlo uľahčiť voľný pohyb osôb a pritom zaručiť bezpečnosť národov Európy utvorením priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v súlade s ustanoveniami Zmluvy o EÚ a Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).
- (2) Občianstvom Únie sa priznáva každému občanovi Únie právo na voľný pohyb s výhradou určitých obmedzení a podmienok. Uplatňovanie uvedeného práva sa zabezpečuje smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES². Článkom 45 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) sa takisto zabezpečuje sloboda pohybu a pobytu. Sloboda pohybu znamená právo odchádzať z členských štátov a vstupovať do nich s platným preukazom totožnosti alebo pasom.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

- (3) Podľa smernice 2004/38/ES majú členské štáty vydávať a obnovovať preukazy totožnosti alebo pasy svojim štátnym príslušníkom v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi. Okrem toho uvedená smernica stanovuje, že členské štáty môžu žiadať od občanov Únie a ich rodinných príslušníkov, aby sa zaregistrovali u príslušných orgánov. Od členských štátov sa vyžaduje, aby vydali občanom Únie registračné potvrdenia za podmienok stanovených v uvedenej smernici. Podľa uvedenej smernice sa od členských štátov takisto vyžaduje, aby vydali pobytové preukazy rodinným príslušníkom, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, a aby na požiadanie vydali doklady, ktorými sa osvedčuje trvalý pobyt, a aby vydali preukazy o trvalom pobyte.
- (4) V smernici 2004/38/ES stanovuje, že členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na odmietnutie, ukončenie alebo zrušenie akéhokoľvek práva priznaného podľa uvedenej smernice v prípade zneužívania práv alebo podvodu. Falšovanie dokladov alebo falošná prezentácia vecnej skutočnosti týkajúcej sa podmienok súvisiacich s právom na pobyt boli identifikované ako typické príklady podvodu podľa uvedenej smernice.
- (5) Pred prijatím pravidiel na úrovni Únie existovali značné rozdiely medzi úrovňami zabezpečenia národných preukazov totožnosti a dokladov o pobyte pre občanov Únie a ich rodinných príslušníkov s pobytom v inom členskom štáte. Takéto rozdiely zvyšujú riziko falšovania dokladov a podvodov súvisiacich s dokladmi a tiež spôsobujú občanom aj praktické problémy, keď chcú uplatniť svoje právo na voľný pohyb.

- (6) Bezpečné cestovné doklady a doklady totožnosti majú kľúčový význam vo všetkých prípadoch, keď je potrebné bez pochybností stanoviť totožnosť určitej osoby. Vysoká úroveň bezpečnosti dokladov je dôležitá na predchádzanie zneužívaniu a ohrozeniu vnútornej bezpečnosti, najmä v súvislosti s terorizmom a cezhraničnou trestnou činnosťou. Nedostatočne zabezpečené národné preukazy totožnosti v minulosti patrili medzi najčastejšie odhaľované falošné doklady používané na cestovanie v rámci Únie.
- (7) Členské štáty by s cieľom odradiť od podvodov súvisiacich s totožnosťou mali vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch zabezpečiť primerané sankcie za falšovanie a pozmeňovanie dokladov totožnosti a používanie takýchto falšovaných alebo pozmenených dokladov.
- (8) Vydávanie pravých a zabezpečených preukazov totožnosti si vyžaduje spoľahlivý proces registrácie totožnosti a zabezpečené zdrojové dokumenty na podporu procesu podania žiadosti. Vzhľadom na vyššiu mieru používania falošných zdrojových dokumentov by Komisia, členské štáty a príslušné agentúry Únie mali naďalej spolupracovať, aby boli zdrojové dokumenty menej zraniteľné voči podvodom.
- (9) Týmto nariadením sa nevyžaduje, aby členské štáty zaviedli preukazy totožnosti alebo doklady o pobyte, ak nie sú ustanovené podľa vnútroštátneho práva, a nariadenie nemá vplyv ani na právomoc členských štátov vydávať podľa vnútroštátneho práva iné doklady o pobyte, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti práva Únie, napríklad pobytové preukazy vydávané všetkým osobám s pobytom na danom území bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť. Okrem toho toto nariadenie nemá vplyv na zásadu vyplývajúcu z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej individuálne právo na voľný pohyb a pobyt možno preukázať akýmkoľvek dôkaznými prostriedkami.

- (10) Týmto nariadením sa členským štátom nebráni, aby nediskriminačným spôsobom uznávali na účely identifikácie iné doklady, než sú cestovné doklady, napríklad vodičské preukazy.
- (11) Doklady totožnosti, ktoré sú vydávané občanom, ktorých právo na voľný pohyb bolo obmedzené podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva, a v ktorých sa výslovne uvádza, že sa nemôžu použiť ako cestovné doklady, by sa nemali považovať za doklady patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (12) Cestovné doklady, ktoré sú v súlade s časťou 5 dokumentu 9303 Medzinárodnej organizácie civilného letectva (ICAO) o strojovo čitateľných cestovných dokladoch (siedme vydanie, 2015) (ďalej len „dokument ICAO 9303“) a ktoré neslúžia na účely identifikácie vo vydávajúcom členskom štáte, napríklad pasová karta vydávaná Írskom, by sa nemali považovať za doklady patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (13) Odkaz v tomto nariadení na dokument ICAO 9303 by sa nemal chápať tak, že bráni členským štátom uplatňovať špecifikácie následných vydání.

- (14) Toto nariadenie nemá vplyv na používanie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte s funkciou elektronickej identifikácie členskými štátmi na iné účely, ani nemá vplyv na pravidlá stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014³, ktorým sa zabezpečuje vzájomné uznávanie prostriedkov elektronickej identifikácie v rámci celej Únie v prístupe k verejným službám a pomáha sa občanom presúvajúcim sa do iného členského štátu tým, že sa vyžaduje vzájomné uznanie prostriedkov elektronickej identifikácie podliehajúce určitým podmienkam. Lepšie preukazy totožnosti by mali zabezpečiť jednoduchšiu identifikáciu a prispieť k lepšiemu prístupu k službám.
- (15) Náležité overovanie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte si vyžaduje, aby členské štáty používali správny názov pre každý typ dokladu, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie. S cieľom uľahčiť kontrolu dokladov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, v iných členských štátoch, by názov dokladu mal byť tiež uvedený aspoň v jednom ďalšom úradnom jazyku Únie. Ak už členské štáty používajú v prípade preukazov totožnosti zavedené označenia iné ako názov „preukaz totožnosti“, túto možnosť by mali mať naďalej vo svojom úradnom jazyku alebo jazykoch. V budúcnosti by sa však nemali zavádzať žiadne nové označenia.

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

- (16) Ochranné prvky sú potrebné na overenie toho, či je doklad pravý, a na zistenie totožnosti osoby. Stanovenie minimálnych bezpečnostných noriem a začlenenie biometrických údajov do preukazov totožnosti a pobytových preukazov rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, predstavujú dôležité kroky k tomu, aby bolo ich používanie v Únii bezpečnejšie. Toto začlenenie príslušných biometrických identifikačných znakov by malo občanom Únie umožniť v plnej miere využívať ich právo na voľný pohyb.
- (17) Uchovávanie biometrických údajov, ako sa vymedzuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁴, a to podoby tváre a dvoch odtlačkov prstov držiteľa, na preukazoch totožnosti a pobytových preukazoch, ako sa už stanovilo v súvislosti s biometrickými pasmi v prípade občanov Únie a povoleniami na pobyt v prípade štátnych príslušníkov tretích krajín, je najvhodnejšou kombináciou spoľahlivej identifikácie a overovania so zníženým rizikom podvodu s cieľom posilniť zabezpečenie preukazov totožnosti a pobytových preukazov. Ako to potvrdil Súdny dvor, povinné začlenenie odtlačkov prstov do pamäťového média je zlučiteľné so základnými právami na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov, ako sú zaručené v článkoch 7 a 8 charty.

⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) Na overenie pravosti dokladu a totožnosti jeho držiteľa by členské štáty mali v rámci všeobecne zaužívanej praxe overovať predovšetkým podobu tváre a v prípade potreby by mali v záujme jednoznačného potvrdenia pravosti dokladu a totožnosti držiteľa overiť aj odtlačky prstov.
- (19) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby v prípadoch, keď overenie biometrických údajov nepotvrdí pravosť dokladu ani totožnosť jeho držiteľa, kvalifikovaní pracovníci vykonali povinnú manuálnu kontrolu.
- (20) Toto nariadenie neposkytuje právny základ na vytvorenie alebo vedenie databáz na vnútroštátnej úrovni na účely uchovávaní biometrických údajov v členských štátoch, čo je záležitosť vnútroštátneho práva, ktoré musí byť v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov, a to vrátane požiadaviek nevyhnutnosti a primeranosti. Okrem toho, toto nariadenie neposkytuje právny základ na vytvorenie alebo vedenie centralizovanej databázy na úrovni Únie.

- (21) Podoba tváre uložená na pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte by sa mala sprístupňovať len riadne oprávneným pracovníkom príslušných vnútroštátnych orgánov, agentúr Únie a súkromných subjektov na účely overenia pravosti dokladu alebo overenia totožnosti držiteľa, ak sa predloženie dokladu vyžaduje podľa zákona. Takéto sprístupnenie by malo byť v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov. Od súkromných subjektov by sa tiež malo vyžadovať, aby získali súhlas držiteľa so sprístupnením podoby tváre, pokiaľ sa v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve nestanovuje, že v danom prípade sa takýto súhlas nevyžaduje. Súhlas dotknutej osoby by sa preto mal chápať ako dodatočná záruka a ako taký by nemal predstavovať právny základ pre spracúvanie súkromnými subjektmi. Týmto nariadením sa nestanovujú pravidlá uchovávaní podôb tváre, a to po tom, ako boli sprístupnené, mimo pamäťového média preukazov totožnosti a dokladov o pobyte. Takéto uchovávanie by sa muselo stanoviť v inom právnom predpise Únie alebo vnútroštátnom právnom predpise, ktorý musí byť v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov, a malo by byť obmedzené na účely overovania pravosti dokladu alebo totožnosti držiteľa. Okrem toho by sa podoby tváre nemali uchovávať dlhšie, ako je potrebné na uvedené účely, hneď po dokončení overenia by sa mali vymazať a nemali by sa postupovať tretím krajinám ani medzinárodným organizáciám, pokiaľ to nepovoľuje právo Únie v oblasti ochrany údajov. Týmto zárukami sa má zabezpečiť vhodná ochrana podoby tváre, pričom sa nemá zakázať jej použitie v prospech držiteľa dokladu, najmä v rámci cezhraničného cestovania.

- (22) Overovanie odtlačkov prstov uložených na pamäťovom médiu by mali vykonávať len riadne oprávnení pracovníci príslušných vnútroštátnych orgánov a agentúr Únie a len vtedy, keď sa podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva vyžaduje predloženie dokladu. Odtlačky prstov sprístupnené na uvedený účel by sa nemali uchovávať.
- (23) Biometrické údaje uchovávané na účely personalizácie preukazov totožnosti alebo dokladov o pobyte by sa mali uchovávať nanajvýš bezpečným spôsobom a nie dlhšie ako 90 dní od dátumu vydania vytlačeného na doklade počas personalizácie. Po uplynutí uvedenej doby by sa uvedené biometrické údaje mali okamžite vymazať alebo zničiť. Toto nariadenie by sa nemalo chápať tak, že zakazuje spracovanie uvedených údajov, keď to vyžaduje právo Únie alebo vnútroštátne právo v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov.
- (24) Na účel tohto nariadenia by sa mali zohľadniť špecifikácie dokumentu ICAO 9303, ktorými sa zabezpečuje celosvetová interoperabilita aj vo vzťahu k strojovej čitateľnosti a použitiu vizuálnej kontroly.
- (25) Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či do dokladu, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie, zahrnú rod osoby. Ak členský štát do tohto dokladu zahrnie aj rod osoby, mali by sa v náležitých prípadoch použiť špecifikácie dokumentu ICAO 9303 „F“, „M“ alebo „X“ alebo zodpovedajúce písmeno v jazyku alebo jazykoch tohto členského štátu.

- (26) S cieľom zabezpečiť, aby sa vo vhodných prípadoch riadne zohľadnili budúce bezpečnostné normy a technické špecifikácie prijaté podľa nariadenia Rady (ES) č. 1030/2002⁵, pokiaľ ide o preukazy totožnosti a pobytové preukazy, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁶. Na tento účel by mal Komisii pomáhať výbor zriadený článkom 6 nariadenia Rady (ES) č. 1683/95⁷. V prípade potreby by malo byť možné, aby prijaté vykonávacie akty zostali tajné s cieľom zabrániť riziku pozmeňovania a falšovania.

⁵ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1030/oj>).

⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁷ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz (Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/1683/oj>).

- (27) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby boli zavedené primerané a účinné postupy zberu biometrických identifikačných znakov, a aby uvedené postupy boli v súlade s právami a zásadami stanovenými v charte, Dohovore Rady Európy o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dohovore Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa. Členské štáty by mali zaistiť, aby sa počas celého postupu zberu v prvom rade zohľadňoval najlepší záujem dieťaťa. Na uvedený účel by mali kvalifikovaní pracovníci absolvovať primeranú odbornú prípravu v oblasti postupov zberu biometrických identifikačných znakov s ohľadom na potreby detí.
- (28) V prípade ťažkostí v súvislosti so zberom biometrických identifikačných znakov by členské štáty mali zabezpečiť, aby boli zavedené vhodné postupy rešpektujúce dôstojnosť danej osoby. Preto by sa mali osobitne zohľadňovať otázky súvisiace s rodom a osobitné potreby detí a zraniteľných osôb. Kvalifikovaný personál by mal absolvovať odbornú prípravu zameranú na najlepšie postupy zberu biometrických identifikačných znakov od detí a zraniteľných osôb.
- (29) Zavedenie minimálnych bezpečnostných noriem a noriem formátu preukazov totožnosti by malo členským štátom umožniť spoľahnúť sa na pravosť týchto dokladov, keď občania Únie uplatňujú svoje právo na voľný pohyb. Zavedenie prísnejších bezpečnostných noriem by malo poskytnúť dostatočné záruky verejným orgánom a súkromným subjektom, aby sa mohli spoľahnúť na pravosť preukazov totožnosti, ak ich občania Únie používajú na účely identifikácie.

- (30) Rozlišovací znak v podobe dvojpísmenového kódu krajiny členského štátu, ktorý vydal doklad, vytlačeného inverzne v modrom obdĺžniku a obklopeného 12 žltými hviezdikami uľahčuje vizuálnu kontrolu dokladu, najmä ak jeho držiteľ uplatňuje právo na voľný pohyb.
- (31) Aj keď je zachovaná možnosť stanovenia ďalších vnútroštátnych prvkov, členské štáty by mali zaistiť, aby tieto prvky neznížili efektívnosť spoločných ochranných prvkov ani negatívne neovplyvnili cezhraničnú kompatibilitu preukazov totožnosti, ako napríklad možnosť, že preukazy totožnosti môžu byť čítané strojmi, ktoré sa používajú v iných členských štátoch než tých, ktoré preukazy totožnosti vydávajú.
- (32) Zavedenie bezpečnostných noriem do preukazov totožnosti a pobytových preukazov rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, by nemalo viesť k neúmernému zvýšeniu poplatkov pre občanov Únie alebo štátnych príslušníkov tretích krajín. Členské štáty by mali zohľadňovať uvedenú zásadu pri vyhlasovaní výziev na predkladanie ponúk.
- (33) Členské štáty by mali prijať všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby biometrické údaje správne identifikovali osobu, ktorej bol vydaný prekaz totožnosti. Na uvedený účel by členské štáty mohli zvážiť zber biometrických identifikačných znakov, najmä podoby tváre, a to priamo v kancelárii príslušného vnútroštátneho orgánu vydávajúceho preukazy totožnosti.

- (34) Členské štáty by si mali navzájom vymieňať tie informácie, ktoré sú potrebné na prístup k údajom obsiahnutým na bezpečnom pamäťovom médiu, na overenie ich pravosti a kontrolu. Formáty používané pre bezpečné pamäťové médium by mali byť interoperabilné, a to aj v súvislosti s automatizovanými hraničnými priechodmi.
- (35) Smernica 2004/38/ES sa týka situácie, keď sa občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občanov Únie – ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu –, ktorí nemajú potrebné cestovné doklady, má poskytnúť každá primeraná možnosť, aby dokázali inými prostriedkami, že sa na nich vzťahuje právo na voľný pohyb. Takéto prostriedky môžu zahŕňať dočasne používané identifikačné doklady a pobytové preukazy vydávané takýmto rodinným príslušníkom.
- (36) Týmto nariadením sa dodržiavajú záväzky stanovené v charte a Dohovore Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím. Členské štáty sa preto nabádajú, aby spolupracovali s Komisiou na zaradení ďalších prvkov, vďaka ktorým budú preukazy totožnosti prístupnejšie a ich používanie bude jednoduchšie pre ľudí so zdravotným postihnutím, ako sú napríklad osoby so zrakovým postihnutím. Členské štáty majú preskúmať využívanie riešení, ako sú napríklad mobilné registračné zariadenia, na vydávanie preukazov totožnosti osobám, ktoré sa nemôžu dostaviť do priestorov orgánov zodpovedných za vydávanie preukazov totožnosti.

- (37) Doklady o pobyte vydávané občanom Únie by mali obsahovať konkrétne informácie, aby sa zabezpečilo, že budú ako doklady o pobyte identifikované vo všetkých členských štátoch. Malo by sa tak uľahčiť uznávanie uplatňovania práva občanov Únie na voľný pohyb a práv spojených s uvedeným uplatňovaním, ale harmonizácia by nemala presahovať to, čo je primerané na vyriešenie nedostatkov súčasných dokladov. Členské štáty si môžu zvoliť formát, v ktorom sú tieto doklady vydávané, a mohli by ich vydávať vo formáte, ktorý je v súlade so špecifikáciami dokumentu ICAO 9303.
- (38) Pokiaľ ide o doklady o pobyte vydávané rodinným príslušníkom, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, je vhodné používať rovnaký formát a ochranné prvky ako tie, ktoré sú stanovené v nariadení (ES) č. 1030/2002, zmenenom nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1954⁸. Okrem preukázania práva na pobyt sa týmito dokladmi takisto môžu oslobodiť ich držiteľia, ktorí inak podliehajú vízovej povinnosti, od požiadavky na získanie víza, ak sprevádzajú občana Únie na území Únie alebo sa k nemu pripájajú.
- (39) C smernici 2004/38/ES sa stanovuje, že doklady vydávané rodinným príslušníkom, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, sa majú volať „Pobyťový preukaz rodinného príslušníka občana Únie“. S cieľom uľahčiť ich identifikáciu by mal pobyťový preukaz rodinného príslušníka občana Únie obsahovať normalizovaný názov a kód.

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1954 z 25. októbra 2017, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. EÚ L 286, 1.11.2017, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1954/oj>).

- (40) Vzhľadom na bezpečnostné riziko aj náklady, ktoré vznikajú členským štátom, by sa mali preukazy totožnosti, ako aj pobytové preukazy rodinných príslušníkov občanov Únie, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami tohto nariadenia, postupne zrušiť. V prípade preukazov, ktoré nemajú dôležité bezpečnostné prvky alebo nie sú strojovo čitateľné, je z bezpečnostných dôvodov potrebné kratšie obdobie postupného rušenia.
- (41) Nariadenie (EÚ) 2016/679 sa uplatňuje so zreteľom na osobné údaje, ktoré sa majú spracúvať v súvislosti s uplatňovaním tohto nariadenia, čo zahŕňa napríklad povinnosť prevádzkovateľov a sprostredkovateľov prijať vhodné technické a organizačné opatrenia, aby sa zaistila úroveň bezpečnosti primeraná riziku spracovania týchto osobných údajov. Je potrebné podrobnejšie stanoviť záruky vzťahujúce sa na spracúvané osobné údaje, a najmä citlivé údaje, ako sú biometrické údaje. Dotknuté osoby by mali byť informované o existencii pamäťového média v ich dokladoch, ktoré obsahuje ich biometrické údaje, vrátane jeho bezkontaktnej prístupnosti, ako aj o všetkých prípadoch, keď sa používajú údaje obsiahnuté v ich preukazoch totožnosti a dokladoch o pobyte. V každom prípade by dotknuté osoby mali mať prístup k osobným údajom spracovaným v ich preukazoch totožnosti a dokladoch o pobyte a mali by mať právo na ich opravu prostredníctvom vydania nového dokladu, ak sú tieto údaje chybné alebo neúplné. Pamäťové médium by malo byť nanajvýš bezpečné a malo by účinne chrániť osobné údaje, ktoré sú na ňom uchované, pred neoprávneným prístupom k nim.

- (42) Členské štáty by mali byť zodpovedné za riadne spracúvanie biometrických údajov od zberu až po uloženie údajov na vysoko bezpečnom pamäťovom médiu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679.
- (43) Členské štáty by mali zachovávať osobitnú obozretnosť pri spolupráci s externým poskytovateľom služieb. Takáto spolupráca by nemala vylučovať žiadnu zodpovednosť členských štátov vyplývajúcu z práva Únie alebo vnútroštátneho práva za porušenie povinností v súvislosti s osobnými údajmi.
- (44) V tomto nariadení je potrebné stanoviť základ pre zber a uchovávanie údajov na pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte. Členské štáty by v súlade právom Únie alebo vnútroštátnym právom a pri dodržiavaní zásad nevyhnutnosti a proporcionality mali mať možnosť uchovávať iné údaje na pamäťovom médiu na účel elektronických služieb alebo na iné účely súvisiace s preukazom totožnosti alebo dokladom o pobyte. Spracúvanie takýchto iných údajov vrátane ich zberu a účelov, na ktoré môžu byť použité, by malo byť povolené právom Únie alebo vnútroštátnym právom. Všetky vnútroštátne údaje by mali byť fyzicky alebo logicky oddelené od biometrických údajov, na ktoré sa odkazuje v tomto nariadení, a mali by sa spracúvať v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679.

- (45) V súlade s Medziinštitucionálnou dohodou z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁹ by Komisia mala v priebehu šiestich rokov od dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia vykonať hodnotenie tohto nariadenia, a to aj na základe informácií zozbieraných prostredníctvom osobitných monitorovacích opatrení, s cieľom posúdiť skutočné účinky tohto nariadenia a potrebu prípadného ďalšieho opatrenia. Na účely monitorovania by členské štáty mali zbierať štatistické údaje o počte preukazov totožnosti a dokladov o pobyte, ktoré vydali.
- (46) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zvýšenie bezpečnosti a uľahčenie uplatňovania práva na voľný pohyb občanmi Únie a ich rodinnými príslušníkmi nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a účinkov opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (47) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

⁹ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (48) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Írsko listom z 18. októbra 2024 oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (49) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä chartou vrátane ľudskej dôstojnosti, práva na nedotknuteľnosť osoby, zákazu neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania, práva na rovnosť pred zákonom a nediskriminácie, práv detí, práv starších osôb, rešpektovania súkromného a rodinného života, práva na ochranu osobných údajov, práva na voľný pohyb a práva na účinný prostriedok nápravy. Členské štáty by pri vykonávaní tohto nariadenia mali dodržiavať chartu.
- (50) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725¹⁰ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal svoje stanovisko 13. septembra 2024,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Kapitola I

Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa posilňujú bezpečnostné normy vzťahujúce sa na preukazy totožnosti vydávané členskými štátmi svojim štátnym príslušníkom a na doklady o pobyte vydávané členskými štátmi občanom Únie a ich rodinným príslušníkom pri výkone ich práva na voľný pohyb.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na:

- a) preukazy totožnosti vydávané členskými štátmi ich vlastným štátnym príslušníkom podľa článku 4 ods. 3 smernice 2004/38/ES;
- b) registračné potvrdenia vydávané v súlade s článkom 8 smernice 2004/38/ES občanom Únie, ktorí sa zdržiavajú viac ako tri mesiace v hostiteľskom členskom štáte, a doklady potvrdzujúce trvalý pobyt vydávané v súlade s článkom 19 smernice 2004/38/ES občanom Únie na základe žiadosti;

- c) pobytové preukazy vydávané v súlade s článkom 10 smernice 2004/38/ES rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, a preukazy o trvalom pobyte vydávané v súlade s článkom 20 smernice 2004/38/ES rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu.

Toto nariadenie sa nevzťahuje na dočasne vydávané identifikačné doklady s dobou platnosti šesť mesiacov alebo menej.

Kapitola II

Národné preukazy totožnosti

Článok 3

Bezpečnostné normy/formát/specifikácie

1. Preukazy totožnosti vydávané členskými štátmi sa vyhotovujú vo formáte ID-1 a obsahujú strojovo čitateľnú zónu (ďalej len „SČZ“). Takéto preukazy totožnosti vychádzajú zo špecifikácií a minimálnych bezpečnostných noriem stanovených v dokumente ICAO 9303 a spĺňajú požiadavky stanovené v písmenách c), d), f) a g) prílohy k nariadeniu (ES) č. 1030/2002, zmenenému nariadením (EÚ) 2017/1954.
2. Údaje, ktoré sú súčasťou preukazov totožnosti, musia byť v súlade so špecifikáciami stanovenými v časti 5 dokumentu ICAO 9303.

Odchyľne od prvého pododseku sa číslo dokladu môže vložiť do zóny I a uvedenie rodu osoby je nepovinné.

3. Doklad musí mať názov „preukaz totožnosti“ alebo iné zavedené vnútroštátne označenie v úradnom jazyku alebo jazykoch vydávajúceho členského štátu a obsahovať slovné spojenie „preukaz totožnosti“ aspoň v jednom inom úradnom jazyku Únie.
4. Preukaz totožnosti musí na prednej strane obsahovať dvojpísmenový kód krajiny členského štátu, ktorý preukaz vydal, vytlačený inverzne v modrom obdĺžniku a obklopený 12 žltými hviezdikami.
5. Preukazy totožnosti musia obsahovať vysoko bezpečné pamäťové médium, ktoré obsahuje biometrické údaje, a to podobu tváre držiteľa preukazu a dva odtlačky prstov, v interoperabilných digitálnych formátoch. Na zachytávanie uvedených dvoch typov biometrických identifikačných znakov členské štáty uplatňujú technické špecifikácie stanovené vo vykonávacom rozhodnutí Komisie C(2018) 7767¹¹, zmenenom vykonávacím rozhodnutím Komisie C(2021) 3726¹².

¹¹ Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2018) 7767 z 30. novembra 2018, ktorým sa stanovujú technické špecifikácie pre jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín a ktorým sa zrušuje rozhodnutie C(2002)3069.

¹² Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2021) 3726 zo 4. júna 2021, ktorým sa mení príloha III k vykonávaciemu rozhodnutiu C(2018) 7767, pokiaľ ide o zoznam normatívnych odkazov.

6. Pamäťové médium má dostatočnú kapacitu a schopnosť zaručiť integritu, pravosť a dôvernosť údajov. Uložené údaje musia byť prístupné bezkontaktné a musia byť chránené, ako sa stanovuje vo vykonávacom rozhodnutí C(2018) 7767, zmenenom vykonávacím rozhodnutím C(2021) 3726. Členské štáty si vymieňajú informácie potrebné na overenie pamäťového média a na prístup k biometrickým údajom uvedeným v odseku 5 a ich kontrolu.

7. Deti mladšie ako 12 rokov môžu byť oslobodené od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov.

Deti mladšie ako šesť rokov sú oslobodené od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov.

Od požiadavky poskytnúť odtlačky prstov sú oslobodené osoby, ktorých odtlačky prstov nie je fyzicky možné odobrať.

8. Ak je to nevyhnutné a primerané na dosiahnutie cieľa, členské štáty môžu uviesť také podrobnosti a poznámky na vnútroštátne použitie, ako sa požaduje v súlade s ich vnútroštátnym právom. Nesmie sa v dôsledku toho znížiť efektívnosť minimálnych bezpečnostných noriem ani cezhraničná kompatibilita preukazov totožnosti.

9. Ak členské štáty začlenia do preukazu totožnosti dvojité rozhranie alebo samostatné pamäťové médium, toto ďalšie pamäťové médium musí byť v súlade s príslušnými normami ISO a nesmie dochádzať k interferencii s pamäťovým médium uvedeným v odseku 5.

10. Ak členské štáty uchovávajú v preukazoch totožnosti údaje na účel elektronických služieb, ako je elektronická verejná správa a elektronický obchod, tieto vnútroštátne údaje musia byť fyzicky alebo logicky oddelené od biometrických údajov uvedených v odseku 5.
11. Ak členské štáty dopĺňajú do preukazov totožnosti ďalšie ochranné prvky, nesmie sa v dôsledku toho znížiť cezhraničná kompatibilita takýchto preukazov totožnosti a efektívnosť minimálnych bezpečnostných noriem.

Článok 4

Doba platnosti

1. Minimálna doba platnosti preukazov totožnosti je päť rokov a maximálna je desať rokov.
2. Odchylne od odseku 1 môžu členské štáty stanoviť dobu platnosti:
 - a) na menej ako päť rokov v prípade preukazov totožnosti vydaných maloletým;
 - b) vo výnimočných prípadoch na menej ako päť rokov v prípade preukazov totožnosti vydaných osobám za osobitných a obmedzených podmienok, a ak je doba platnosti obmedzená podľa práva Únie a vnútroštátneho práva;
 - c) na viac ako desať rokov v prípade preukazov totožnosti vydaných osobám vo veku 70 a viac rokov.

3. Členské štáty vydajú preukaz totožnosti s dobou platnosti 12 mesiacov alebo menej, ak je dočasne fyzicky nemožné odobrať odtlačky prstov jedného z prstov žiadateľa.

Článok 5

Postupné zrušenie

1. Preukazy totožnosti, ktoré nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 3, strácajú platnosť uplynutím ich doby platnosti alebo 3. augusta 2031 podľa toho, čo nastane skôr.
2. Odchyľne od odseku 1:
 - a) preukazy totožnosti, ktoré nespĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 alebo ktoré neobsahujú funkčnú SČZ v zmysle vymedzenia v odseku 3, strácajú platnosť uplynutím doby ich platnosti alebo 3. augusta 2026 podľa toho, čo nastane skôr;
 - b) preukazy totožnosti osôb vo veku 70 a viac rokov k 2. augustu 2021, ktoré spĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 a ktoré majú funkčnú SČZ v zmysle vymedzenia v odseku 3, strácajú platnosť uplynutím doby ich platnosti.

3. Na účely odseku 2 funkčná SČZ znamená:
- a) strojovo čitateľná zóna, ktorá je v súlade s dokumentom ICAO 9303, alebo
 - b) akákoľvek iná strojovo čitateľná zóna, pre ktorú vydávajúci členský štát oznámi pravidlá na účely čítania a zobrazovania informácií, ktoré obsahuje.

Kapitola III

Doklady o pobyte pre občanov Únie

Článok 6

Minimálne informácie, ktoré sa majú uviesť

V dokladoch o pobyte vydávaných členskými štátmi občanom Únie sa uvádza aspoň:

- a) názov dokladu v úradnom jazyku alebo jazykoch príslušného členského štátu a aspoň v jednom ďalšom úradnom jazyku Únie;
- b) jasný odkaz, že doklad je vydaný občanovi Únie v súlade so smernicou 2004/38/ES;
- c) číslo dokladu;
- d) meno (priezvisko a meno/mená) držiteľa;
- e) dátum narodenia držiteľa;

- f) informácie, ktoré sa majú uvádzať v registračných potvrdeniach a dokladoch potvrdzujúcich trvalý pobyt, vydaných v súlade s článkami 8 a 19 smernice 2004/38/ES;
- g) vydávajúci orgán;
- h) na prednej strane dvoj písmenový kód krajiny členského štátu vydávajúceho doklad, vytlačený inverzne v modrom obdĺžniku a obklopený 12 žltými hviezdikami.

Ak sa členský štát rozhodne odobrať odtlačky prstov, zodpovedajúcim spôsobom sa uplatňuje článok 3 ods. 7.

Kapitola IV

Pobytové preukazy pre rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu

Článok 7

Jednotný formát

1. Pri vydávaní pobytových preukazov rodinným príslušníkom občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, členské štáty používajú rovnaký formát, ako je formát stanovený nariadením (ES) č. 1030/2002, zmeneným nariadením (EÚ) 2017/1954 a vykonávaným vykonávacím rozhodnutím C(2018) 7767, zmeneným vykonávacím rozhodnutím C(2021) 3726.

2. Odchyľne od odseku 1 sa preukaz označí názvom „Pobyťový preukaz“ alebo „Preukaz o trvalom pobyte“. Ľlenské štáty uvedú, že uvedené doklady sú vydané rodinnému príslušníkovi občana Únie v súľade so smernicou 2004/38/ES. Na uvedený účel ľlenské štáty použijú normalizovaný kód „Rodinný príslušník EÚ ľl. 10 (2004/38/ES)“ alebo „Rodinný príslušník EÚ ľl. 20 (2004/38/ES)“ v dátovom poli [10], ako sa uvádza v prílohe k nariadeniu (ES) ľ. 1030/2002, zmenenému nariadením (EÚ) 2017/1954.
3. Ľlenské štáty môžu zaznamenávať údaje na vnútroštátne použitie v súľade s vnútroštátnym právom. Pri zaznamenávaní a uchovávaní týchto údajov ľlenské štáty dodržiavajú požiadavky stanovené v ľlánku 4 druhom odseku nariadenia (ES) ľ. 1030/2002, zmeneného nariadením (EÚ) 2017/1954.

Ľlánok 8

Postupné zrušenie existujúcich pobyťových preukazov

1. Pobyťové preukazy rodinných príslušníkov občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi ľlenského štátu, ktoré nespľňajú požiadavky uvedené v ľlánku 7, strácajú platnosť uplynutím ich doby platnosti alebo 3. augusta 2026 podľa toho, čo nastane skôr.

2. Odchyľne od odseku 1:

- a) pobytové preukazy rodinných príslušníkov občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktoré nespĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 alebo ktoré neobsahujú funkčnú SČZ, ktorá je v súlade s dokumentom ICAO 9303, sú neplatné;
- b) pobytové preukazy, ktoré nespĺňajú požiadavky článku 7, ale spĺňajú minimálne bezpečnostné normy stanovené v časti 2 dokumentu ICAO 9303 a požiadavky stanovené v písmenách c) a g) prílohy k nariadeniu (ES) č. 1030/2002, zmenenému nariadením (EÚ) 2017/1954, strácajú platnosť uplynutím ich doby platnosti alebo 3. augusta 2031, podľa toho, čo nastane skôr.

Kapitola V

Spoločné ustanovenia

Článok 9

Kontaktné miesto

1. Každý členský štát určí aspoň jeden ústredný orgán ako kontaktné miesto na vykonávanie tohto nariadenia. Ak členský štát určil viac ako jeden ústredný orgán, určí, ktorý z týchto orgánov bude kontaktným miestom na vykonávanie tohto nariadenia. Názov tohto orgánu oznámi Komisii a ostatným členským štátom. Ak členský štát zmení svoj určený orgán, zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje Komisiu a ostatné členské štáty.
2. Členské štáty zabezpečia, aby boli kontaktné miesta informované o relevantných informačných a asistenčných službách na úrovni Únie zahrnutých do jednotnej digitálnej brány stanovenej v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724¹³ a aby boli schopné s takýmito službami spolupracovať.

¹³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

Článok 10

Zber biometrických identifikačných znakov

1. Biometrické identifikačné znaky zbierajú len kvalifikovaní a riadne oprávnení pracovníci určení orgánmi zodpovednými za vydávanie preukazov totožnosti alebo pobytových preukazov na účel uloženia týchto identifikačných znakov na vysoko bezpečnom pamäťovom médiu stanovenom v článku 3 ods. 5 v prípade preukazov totožnosti a v článku 7 ods. 1 v prípade pobytových preukazov. Odchyľne od prvej vety, odtlačky prstov odoberajú len kvalifikovaní a riadne oprávnení pracovníci takýchto orgánov, s výnimkou prípadov, keď boli žiadosti predložené diplomatickým a konzulárnym orgánom členského štátu.

S cieľom zabezpečiť konzistentnosť biometrických identifikačných znakov s totožnosťou žiadateľa sa žiadateľ musí v priebehu procesu vydávania preukazu v prípade každej žiadosti dostaviť aspoň jedenkrát osobne.

2. Členské štáty zaručia zavedenie primeraných a účinných postupov zberu biometrických identifikačných znakov a súlad týchto postupov s právami a so zásadami stanovenými v charte, Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dohovore Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa.

V prípade ťažkostí pri zbere biometrických identifikačných znakov členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené vhodné postupy na zaručenie dôstojnosti danej osoby.

3. Biometrické identifikačné znaky uchovávané na účely personalizácie preukazov totožnosti alebo dokladov o pobyte sa uchovávajú nanajvýš bezpečným spôsobom a nie dlhšie ako 90 dní od dátumu vydania. Po uplynutí tejto doby sa uvedené biometrické identifikačné znaky okamžite vymažú alebo zničia. Tým nie je dotknuté ich uchovávanie, keď to vyžaduje právo Únie alebo vnútroštátne právo v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov.

Článok 11

Ochrana osobných údajov a zodpovednosť

1. Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (EÚ) 2016/679, členské štáty zaistia bezpečnosť, integritu, pravosť a dôvernosť údajov zozbieraných, sprístupnených a uchovávaných na účely tohto nariadenia.
2. Orgány zodpovedné za vydávanie preukazov totožnosti a dokladov o pobyte sa na účely tohto nariadenia považujú za prevádzkovateľa uvedeného v článku 4 bode 7 nariadenia (EÚ) 2016/679 a sú zodpovedné za spracúvanie osobných údajov.
3. Členské štáty zabezpečia, aby orgány dohľadu mohli v plnej miere vykonávať svoje úlohy uvedené v nariadení (EÚ) 2016/679 vrátane prístupu ku všetkým osobným údajom a všetkým potrebným informáciám, ako aj prístupu príslušných orgánov do akýchkoľvek priestorov alebo k akémukoľvek zariadeniu na spracúvanie údajov.

4. Spolupráca s externými poskytovateľmi služieb nevylučuje zodpovednosť členského štátu, ktorá môže vyplývať z práva Únie alebo vnútroštátneho práva, za porušenie povinností v súvislosti s osobnými údajmi.
5. Informácie v strojovo čitateľnej podobe sa do preukazu totožnosti alebo dokladu o pobyte vložia iba v súlade s týmto nariadením a vnútroštátnym právom vydávajúceho členského štátu.
6. Podoba tváre držiteľa uložená na pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte sa sprístupňuje len riadne oprávneným pracovníkom príslušných vnútroštátnych orgánov, agentúr Únie a súkromných subjektov a v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov na účely overenia:
 - a) pravosti preukazu totožnosti alebo dokladu o pobyte;
 - b) totožnosti držiteľa pomocou priamo dostupných porovnateľných znakov, ak sa podľa zákona vyžaduje predloženie preukazu totožnosti alebo dokladu o pobyte.

Sprístupnenie podoby tváre súkromným subjektom si tiež vyžaduje súhlas držiteľa, pokiaľ nie je jej sprístupnenie bez ohľadu na súhlas nevyhnutne potrebné na účely podľa prvého pododseku a stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov.

Podoba tváre sprístupnená podľa prvého pododseku sa neuchováva, pokiaľ nie je jej ďalšie spracovanie potrebné na účely podľa prvého pododseku a nie je stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov. Podoba tváre sa neuchováva dlhšie, ako je potrebné na uvedené účely, inak sa hneď po dokončení overenia podľa prvého pododseku vymaže a nepostupuje sa tretím krajinám ani medzinárodným organizáciám, pokiaľ to nepovoľuje právo Únie v oblasti ochrany údajov.

7. Dva odtlačky prstov držiteľa uložené na pamäťovom médiu preukazov totožnosti a dokladov o pobyte sa sprístupňujú len:
- a) na účely podľa odseku 6 prvého pododseku;
 - b) v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov;
 - c) riadne oprávneným zamestnancom príslušných vnútroštátnych orgánov a agentúr Únie a
 - d) pri predkladaní dokladu, ktoré sa vyžaduje podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva.

Dva odtlačky prstov sprístupnené podľa tohto odseku sa neuchovávajú.

Článok 12

Monitorovanie

1. Komisia do ... [*jeden rok odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia*] stanoví podrobný program na monitorovanie výstupov, výsledkov a vplyvu tohto nariadenia vrátane jeho vplyvu na základné práva.
2. V monitorovacom programe sa stanoví spôsob zhromažďovania údajov a iných potrebných dôkazov, ako aj intervaly ich zhromažďovania. Určia sa v ňom opatrenia, ktoré majú prijať Komisia a členské štáty v súvislosti so zberom a analýzou údajov a iných dôkazov.
3. Členské štáty poskytnú Komisii údaje a iné dôkazy potrebné na takéto monitorovanie.

Článok 13

Hodnotenie

1. Do ... [*šesť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia*] Komisia vykoná hodnotenie tohto nariadenia a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. Správa sa zameria predovšetkým na:
 - a) vplyv tohto nariadenia na základné práva;

- b) mobilitu občanov Únie;
 - c) účinnosť biometrického overovania pri zaistovaní bezpečnosti cestovných dokladov;
 - d) prípadnú ďalšiu vizuálnu harmonizáciu preukazov totožnosti;
 - e) potrebu ďalšej harmonizácie ochranných prvkov dokladov o pobyte.
2. Členské štáty a príslušné agentúry Únie poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie uvedenej správy.

Článok 14

Doplňujúce technické špecifikácie

1. S cieľom vo vhodných prípadoch zabezpečiť, aby preukazy totožnosti a doklady o pobyte uvedené v článku 2 písm. a) a c) boli v súlade s budúcimi minimálnymi bezpečnostnými normami, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví dodatočné technické špecifikácie týkajúce sa:
- a) dodatočných ochranných prvkov a požiadaviek vrátane posilnených noriem zamedzujúcich pozmeňovaniu, napodobňovaniu a falšovaniu;

- b) technických špecifikácií pre pamäťové médium biometrických prvkov uvedených v článku 3 ods. 5 a ich zabezpečenia vrátane zamedzenia neoprávnenému prístupu a uľahčenia validácie;
- c) požiadaviek na kvalitu a spoločných technických noriem v súvislosti s podobou tváre a odtlačkami prstov.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.

- 2. V súlade s postupom uvedeným v článku 15 ods. 2 možno rozhodnúť, že špecifikácie uvedené v tomto článku majú byť dôverné a nemajú sa zverejniť. V takomto prípade sa sprístupnia iba subjektom, ktoré členské štáty určia ako zodpovedné za tlač, a osobám, ktoré riadne splnomocnil členský štát alebo Komisia.
- 3. Každý členský štát určí jeden subjekt zodpovedný za tlač preukazov totožnosti a jeden subjekt zodpovedný za tlač pobytových preukazov rodinných príslušníkov občanov Únie a oznámi názvy týchto subjektov Komisii a ostatným členským štátom. Členské štáty sú oprávnené zmeniť tieto určené subjekty a zodpovedajúcim spôsobom o tom informujú Komisiu a ostatné členské štáty.

Členské štáty môžu takisto rozhodnúť, že určia iba jeden subjekt zodpovedný za tlač preukazov totožnosti, ako aj pobytových preukazov rodinných príslušníkov občanov Únie a oznámia názov tohto subjektu Komisii a ostatným členským štátom.

Dva alebo viaceré členské štáty môžu takisto rozhodnúť, že na uvedené účely určia iba jeden subjekt, a zodpovedajúcim spôsobom o tom informujú Komisiu a ostatné členské štáty.

Článok 15

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený článkom 6 nariadenia (ES) č. 1683/95. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 16
Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V ...

Za Radu
predseda/predsedačka
